

בית המשפט העליון בשבתו כבית משפט לערעורים בעניינים מינהליים

עע"מ 5304/20

לפני: כבוד השופט נ' סולברג
כבוד השופטת י' וילנר
כבוד השופט א' שטיין

המערערים: 1. חנוך ליטמן
2. אילנה ליטמן

נגד

המשיבים: 1. מנהל רשות המיסים
2. היועץ המשפטי לממשלה

ערעור על החלטתו של בית המשפט המחוזי בירושלים
בשבתו כבית משפט לעניינים מינהליים מיום 15.6.2020
בת"צ 65973-03-18, שניתנה על ידי כב' השופט א' דורות

תאריך הישיבה: ב' בניסן התשפ"א (15.3.2021)

בשם המערערים: עו"ד משה הר שמש

בשם המשיבים: עו"ד חן אבידוב

פסק-דין

השופטת י' וילנר:

1. לפנינו ערעור על החלטתו של בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית משפט לעניינים מינהליים (כב' השופט א' דורות) בת"צ 65973-03-18 מיום 15.6.2020, אשר בגדרה נדחתה בקשת המערערים לאשר את בקשתם לאישור תובענה מינהלית כייצוגית.

2. עניינה של הבקשה בהטלת קנסות גירעון מכוח הוראת סעיף 95 לחוק מיסוי מקרקעין (שבח ורכישה), התשכ"ג-1963. בית המשפט המחוזי דחה כאמור את בקשת המערערים לאישור התובענה כייצוגית וקבע כי המקרה דנן אינו נופל בגדר המקרים

המנויים בסעיף 11 לתוספת השנייה לחוק תובענות ייצוגיות, התשס"ו-2006, שעניינו בתביעת השבה נגד רשות ביחס לכספים שנגבו על ידה שלא כדין. לפיכך נקבע כי לא מתקיים התנאי הקבוע בסעיף 8(א)(1) לחוק תובענות ייצוגיות שלפיו יש סיכוי שהתובענה תוכרע לטובת הקבוצה. עוד נקבע כי המערערים לא פעלו במתווה שהתווה לכך המחוקק, היינו, לא הגישו ערר על החלטת המנהל לחייבם בקנס גירעון, כאמור בסעיף 88 לחוק מיסוי מקרקעין, ודי בכך כדי לדחות את בקשתם לאישור התובענה כייצוגית.

3. לאחר ששקלנו את הטענות שהועלו על ידי הצדדים בטיעוניהם בכתב ושמענו את המערערים באמצעות בא כוחם בדיון שהתקיים לפנינו, שוכנענו כי אין מקום לדחות את הממצאים העובדתיים שנקבעו בהחלטתו של בית המשפט המחוזי, וכן כי הממצאים שנקבעו תומכים במסקנות המשפטיות של ההחלטה. עוד שוכנענו כי אין לגלות בהחלטה כל טעות שבחוק או ביישומו.

לנוכח האמור, אנו דוחים את הערעור ומאמצים את החלטתו של בית המשפט המחוזי על נימוקיה, לפי תקנה 460(ב) לתקנות סדר הדין האזרחי, התשמ"ד-1984.

4. הערעור נדחה.

המערערים יישאו בהוצאות המשיבים בסך של 15,000 ש"ח.

ניתן היום, ג' בניסן התשפ"א (16.3.2021).

ש ו פ ט

ש ו פ ט

ש ו פ ט